

лението. Азъ бихъ желалъ да срещна такива учени, които да знаятъ, какъ да поправятъ грѣшкитѣ, а не само да ги намиратъ. Има такива учени въ свѣта. Ще седне нѣкой синъ да говори на майка си: „Мамо, отъ нѣкое врѣме азъ не харесвамъ нашата Драганка. Тя се държи много свободно, не се облича, както трѣбва. Като облѣкла една старомодна, дълга рокля, че до земята се влачи; въ нея нѣма нищо модерно, нищо естетично. При това, не знае ли че за такава дълга рокля се даватъ повече пари? Тя трѣбва да си направи по-къса рокля!“ Казвамъ: отъ редъ години насамъ хората търсятъ само грѣшкитѣ си, а не търсятъ начини, какъ да се изправятъ. Нѣкой проповѣдникъ срѣща единъ човѣкъ съ свободно вѣрую и го пита: „Ти какво направи досега съ твоето вѣрую? Откажи се отъ него!“ — Добрѣ, ако този човѣкъ се откаже отъ своето вѣрую, ти ще го спасишъ ли? Спаси ли нѣкого досега? — Не спасихъ. — Ако ти можеше да спасявашъ, дѣцата нѣмаше да умираатъ, и хората нѣмаше да се лъжатъ.

И до днесъ всички свещеници и пастори проповѣдватъ, че Христосъ спасилъ свѣта. — Ако Христосъ бѣше спасилъ свѣта, хората щѣха да живѣятъ добрѣ. Той още не е спасилъ свѣта. Има спасение нѣкъждѣ, но то не е тамъ, дѣто хората го търсятъ. Въ материалния свѣтъ нѣма никакво спасение. Ако съврѣменнитѣ хора мислятъ, че като живѣятъ само въ материалния, въ физическия свѣтъ могатъ да турятъ редъ и порядкъ въ домоветѣ, въ общества и въ народитѣ, нищо нѣма да придобиятъ. Животътъ не седи само въ материалнитѣ прояви. Той има и други страни за проучаване.

Събрали се нѣколко мравешки философи, които живѣли въ единъ богатъ чифликъ, да се разговарятъ. Първиятъ философъ започва разговора: „Нашиятъ господарь е отличенъ човѣкъ! Откакъ е дошълъ тукъ, ние имаме всичко въ изобилие: ядене, пиене и всичко необходимо. Нѣма друго